

این منظومه برای دفاع از حریم شخصیت

ام‌المومنین حضرت بی‌بی عایشه صدیقه (رض)

که درین اواخر از طرف اهل کفر و نفاق مورد هتاکی قرار گرفته بودند نوشته شده است

به حکم قرآن حضرت بی‌بی عایشه صدیقه (رض) مادر مومنین بوده و منکر آن، منکر کلام الهی و از دین خارج است. البته هر کس که عفت و پاک‌پویی حضرت بی‌بی عایشه صدیقه را هم انکار کند بر اساس آیات بینات ذیل از دایره اسلام خارج و کافر می‌شود. زیرا تهمت به سیدتنا عایشه (رض) در حقیقت توهین و تهمت به پیغمبر اکرم (ص) بوده و برخلاف آیات بینات و تکذیب قرآن و کلام الهی است. من درین بحث تاریخی اسلام، با استناد به آیات قرآنی ای که در سوره نور آمده است مطالبی را بشکل منظوم تحریر کرده و خدمت دین باوران و خدا جوین تقدیم می‌دارم، و از بارگاه خداوند می‌خواهم تا این قطره ناچیز را که برای دفاع از حریم پاک همسر گرامی جناب پیغمبر خدا (ص) نوشته شده است از بنده بپذیرد. آمین. درین بحث مقدمتاً آیات قرآن از سوره مبارکه نور از آیه اول الی آیه بیست و ششم با ترجمه آن نقل شده است، که همه آنها مبین طرد و نفی ادعای مناقضین صدر اسلام و مناقضین امروزی است، که به سیدتنا حضرت بی‌بی عایشه صدیقه (رض) تهمت بد زده بودند و یا می‌زنند. البته مطالب همه بشکل منظومه ارائه شده است. اینک به نقل و ترجمه آیات قرآنی از سوره نور می‌پردازیم که در مورد رفع تهمت از سیدتنا حضرت بی‌بی عایشه نازل شده است تا مسلمانان بخوانند و تفاوت نمایند.

سوره نور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ [24:1]

[این] سوره ای است که آن را [از آفق دانش خود] فرود آوردیم و [اجرای احکام و معارف آن را] لازم و واجب نمودیم و در آن آیاتی روشن نازل کردیم، تا متذکر و هوشیار شوید.

الرَّزَايَةِ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۖ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَلَيَشْهَدُنَّ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ [24:2]

به زن زناکار و مرد زناکار صد تازیانه بزنید، و اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارید، نباید شما را در [اجرای] دین خدا درباره آن دو نفر دلسوزی و مهربانی بگیرد، و باید گروهی از مؤمنان، شاهد عقوبت آن دو نفر باشند.

الرَّزَايِ لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۖ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ [24:3]

مرد زناکار نکاح نمیکند مگر زن زناکننده و یا مشرکه را ، و زن زناکار به نکاح نمیگیرد جز مرد زناکار یا مشرک ، و این [ازدواج] بر مؤمنان حرام شده است.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۖ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ [24:4]

و کسانی که زنان عفيفه پاکدامن را به زنا متهم می کنند، سپس چهار شاهد نمی آورند، پس به آنان هشتاد تازیانه بزنید، و هرگز شهادتی را از آنان نپذیرید، و اینانند که در حقیقت فاسق اند.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ [24:5]

مگر کسانی که بعد از آن توبه کنند و مفسد خود را اصلاح نمایند که بدون تردید خدا [نسبت به آنان] بسیار آمرزنده و مهربان است.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ [24:6]

و کسانی که همسران خود را متهم به زنا می کنند و بر آنان شهادتی جز خودشان نباشد، پس هر کدام از آن شوهران [برای اثبات اتهامش] باید چهار بار شهادت دهد که سوگند به خدا، او [درباره همسرش] در این زمینه قطعاً راست می گوید،

وَالْخَامِسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ [24:7]

و [شهادت] پنجم این است که [بگوید:] لعنت خدا بر او باد اگر [در این اتهام بستن] دروغگو باشد؛

وَيَذَرُهَا عَنِهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾ [24:8]

و دفع می کند عذاب را از آن زنی که مورد اتهام قرار گرفته اینکه چهار بار شهادت بالله دهد که سوگند به خدا، آن مرد دروغگوست،

وَالْخَامِسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾ [24:9]

و [شهادت] پنجم این است که [بگوید:] خشم خدا بر او باد اگر [آن مرد در این اتهام بستن] راستگو باشد.

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ [24:10]

و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود، و اینکه خدا بسیار توبه پذیر و حکیم است [به کیفرهای بسیار سختی دچار می شدید].

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا نَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ [24:11]

به یقین کسانی که آن تهمت [بزرگ] را [درباره یکی از همسران پیامبر به میان] آوردند، گروهی [هم دست و هم فکر] از [میان] خود شما بودند، آن را برای خود شری میپندارید، بلکه آن برای شما خیر است، برای هر مردی از آنان کیفری به میزان گناهی است که مرتکب شده، و آن کس که بخش عمده آن را بر عهده گرفته است، برایش عذابی بزرگ است.

لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ [24:12]

چرا هنگامی که آن [تهمت بزرگ] را شنیدید، مردان و زنان مؤمن به خودشان گمان نیک نبردند [که این تهمت کار اهل ایمان نیست] و نگفتند: این تهمتی آشکار [از سوی منافقان] است؟! [که می خواهند در میان اهل ایمان فتنه و آشوب و بدبینی ایجاد کنند]

لَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ قَالُوا لَكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ [24:13]

چرا بر آن تهمت، چهار شاهد نیاوردند؟ و چون شاهدان را نیاوردند، پس خود آنان نزد خدا محکوم به دروغگویی اند

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
[24:14]

و اگر فضل و رحمت خدا در دنیا و آخرت بر شما نبود، به یقین به خاطر آن تهمت بزرگی که در آن وارد شدید، عذابی بزرگ به شما می رسید.

إِذْ تَلَقَوْهُ بِالْأَسِنَّةِ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾
[24:15]

چون [که آن تهمت بزرگ را] زبان به زبان از یکدیگر می گرفتید و با دهان هایتان چیزی می گفتید که هیچ معرفت و شناختی به آن نداشتید و آن را [عملی] ناچیز و سبک می پنداشتید و در حالی که نزد خدا بزرگ بود.

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ [24:16]

و چرا وقتی که آن را شنیدید نگفتید: ما را نسزد [و هیچ جایز نیست] که به این تهمت بزرگ زبان بگشاییم، شگفتا! این بهتانی بزرگ است.

يَعْظُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ [24:17]

خدا شما را اندرز می دهد که اگر ایمان دارید، هرگز مانند آن را [در حق کسی] تکرار نکنید.

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ [24:18]

و خدا آیات [خود] را برای شما بیان می کند، و خدا دانا و حکیم است.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ [24:19]

کسانی که دوست دارند کارهای بسیار زشت [مانند آن تهمت بزرگ] در میان اهل ایمان شایع شود، در دنیا و آخرت عذابی دردناک خواهند داشت، و خدا [آنان را] می شناسد و شما نمی شناسید.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾ [24:20]

و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود، و اینکه خدا رؤوف و مهربان است [به کیفرهای بسیار سختی دچار می شدید].

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوتَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿﴾ [24:21]

ای مؤمنان! از گام های شیطان پیروی نکنید؛ و هر که از گام های شیطان پیروی کند [هلاک می شود] زیرا شیطان به کار بسیار زشت و عمل ناپسند فرمان می دهد؛ و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود، هرگز احدی از شما [از عقاید باطل و اعمال و اخلاق ناپسند] پاک نمی شد، ولی خدا هر که را بخواهد پاک می کند؛ و خدا شنوا و داناست.

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿﴾ [24:22]

و از میان شما کسانی که دارندگان ثروت و گشایش مالی هستند، نباید سوگند یاد کنند که از انفاق مال به خویشاوندان و تهی دستان و مهاجران در راه خدا دریغ ورزند، و باید [بدی آنان را که برای شما مؤمنان توانگر سبب خودداری از انفاق شده] عفو کنند و درگذرند؛ آیا دوست نمی دارید خدا شما را ببامرزد؟ [اگر دوست دارید، پس شما هم دیگران را مورد عفو و گذشت قرار دهید]؛ و خدا بسیار آمرزنده و مهربان است.

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿﴾ [24:23]

بی تردید کسانی که زنان عقیقه پاکدامن باایمان را [که از شدت ایمان از بی عفتی و گناه بی خبرند] متهم به زنا کنند، در دنیا و آخرت لعنت می شوند، و برای آنان عذابی برزگ است.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿﴾ [24:24]

[در] روزی که زبان ها و دست ها و پاهایشان بر ضد آنان به گناهای که همواره انجام می دادند، شهادت دهند.

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿﴾ [24:25]

در آن روز خدا کیفر به حق آنان را به طور کامل می دهد، و خواهند دانست که خدا همان حق آشکار است.

الْحَبِيبَاتُ اللَّحْبِيثَاتُ وَالْحَبِيبُونَ وَالْحَبِيبَاتُ لِلطَّيِّبَاتِ وَالطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۗ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿﴾ [24:26]

زنان پلید برای مردان پلید و مردان پلید برای زنان پلیدند، و زنان پاک برای مردان پاک و مردان پاک برای زنان پاک اند، این پاکان از سخنان ناروایی که [تهمت زندگان] درباره آنان می گویند، مبرا و پاک هستند، برای آنان آمرزش و رزق نیکویی است.

مادرم غم مخور بهر دوران
کرده تصدیق پاکی ات قرآن

بر تو گویم سخن ز، دین این بار
هم ز قرآن و سنت ابرار

آنچه قرآن بپا دهد دستور
اعتقاد و عمل در آن منظور

سنت پاک آن رسول هدی
واجب است بهر ما چو حکم خدا

هست اجماع جمله یاران
بهر مومن ادلّه و برهان

رکن چهارم قیاس و استقراء
جمله هر چهار رکن استفتاء

از ورای همین چهار ارکان
میشویم راهیاب بر قرآن

بحث توحید و جملہ احکام
محکمت و مشابہات تمام

از قصص همچنان دگرامثال
ہمہ تفسیر آن شود بکمال

این چہار اصل را ضرورت دان
بہر تفسیر دین بہر دوران

-----+-----+-----+-----+-----+-----+-----+-----+-----

گر ترا اعتقاد و دین باشد
بہر پیغمبرت یقین باشد

ہر عمل کو پیامبر اجرا کرد
در حقیقت بہ حکم اللہ کرد

خاص، عصمت بُود بہ پیغمبر
نہ ز دیگر کسان بہ حکم بشر

ازدواج رسول چنین باشد
آن بہ دستور ربّ، یقین باشد

ہمہ ازواج پاک پیغمبر
مادر مومنان دین باور

-----+-----+-----+-----+-----+-----+-----+-----+-----

عایشه دخت پاک صدیق است
زوجه آن رسول به تحقیق است

عایشه همسر رسول کریم
بهر حضرت همیشه یار و ندیم

از دواجش به حکم الله بود
مونس آن حَبِیبَ ، الله بود

صورت و سیرت نکو بودش
بهر همسر ، چه نیکُ خو بودش

علم و تقوی ، فضیلت و سُخَنش
خلق و خوی و کرکتر حَسَنش

بر نبی خدایسندیده
قلب حضرت ، همیشه گرویده

زان سبب حضرت رسول ایشان
عفو خواستند ز حضرت سبحان

من عدالت به همسران دارم
تا به آن حد که در توان دارم

لیک ای ذات پاک بخشنده
مرحمت کن به قلب این بنده

آنچه از طاقتم بُود بالا
تو به بخشا که آن بود اولی

بر زبان رسول پاک امین
بارها آمده است چنین به یقین

ثالث دین ، ز عایشه توان آموخت
شمع دین و فقاہت او افروخت

هم خطیب و سخنور و فاضل
خادم دینِ حق، به جان هم دل

خاضعه ، خاشعه به وقت سجود
قلبِ پاکِ نبی از آن خشنود

از قضا با جناب پیغمبر
رفت اندر جہاد با همسر

قرعہ این سفر به عایشه بُود
همر ہی با رسول پاک ودود

باز گشتند ز آن غزا آنروز
بوده اند زین سفر همه پیروز

بعد غزوه همه چو بر گشتند
خاطرات سفر چو بنوشتند

در مسیر سفر به صوب دیار
عذر آمد به عایشه بسیار

بر غلامش چنین نمود اظهار:
لحظه ئی مرکبم ، توقف دار

بهر رفع نیاز و آن مشکل
او فرود آمدش ز آن محمل

چون توقف نمود هودج آن
بهر رفع قضا و حاجت آن

از قضا چیزی از برش افتاد
خواست در شب از آن کند او یاد

با تاسف زمان گذشت آن وقت
کاروان رفت و بعد شد نا وقت

کاروان زود تر رسید از راه
عایشه بود همچنان در راه

بعد تر عایشه و همراهش
با غلام ، نبی درین راهش

به مدینه شدند همه واصل
مقصدِ شان تمام ، شد حَاصِل

بعد ازین حادثه ، زمان بگذشت
اهل کفر و نفاق را گمان بگذشت

لب به طعنه گشوده اند چنان
بر نبی خدا و زوجهٔ آن

بهر عایشه سخت تهمت شد
بر پیامبر چنان مذمت شد

کافران و منافقین شادان
قلب پاک نبی از آن نالان

خاطر حضرتش نمی آسود
می بر آمد ز قلب عایشه دُود

آنچنان زندگی به شد دشوار
عایشه زین سبب بشد بیمار

همچنان حضرت رسول غمگین
زان همه تهمتی که بود سنگین

حضرتش بارها چنین می گفت
غیب را جز خدا نداند گفت

عایشه زین سخن به گریان شد
قلب او هم حزین و نالان شد

بعد پیغمبرش چنین فرمود
منتظر باش به حکم ذات و دود

عایشه بعد از آن به اذن رسول
رفت نزد پدر که آن مقبول

منتظر ماند او، به حکم خدا
گر چه بُودش همیش پاک و صفا

تازمانیکه وحی نازل شد
ادعای نفاق باطل شد

آیه های زیاد سوره نور
بهر پاکی عایشه به ظهور

ذات الله ز افک پرده درید
قول کفر و نفاق کس نخرید

قلب پاک نبی از آن شادان
بهر اهل نفاق ، شد نقصان

مژدگانی به عایشه آن وقت
شد ز آنحضرتش که ای خوشبخت !

کرد تصدیق پاکی ات سبحان
از همه تهمت و همه بهتان

گرچه مادر ازین سخن خشنود
لیک وقعی به پیک هم ننمود

بعد از آن حضرت رسول آمد
نزد عایشه ، آن قبول آمد

گفت پیغمبر ، ای حمیرایم !
بگذار مژده بر تو بگشایم

ذات الله به پاکی ات اقرار
کرده نازل آیت بسیار

حضرت احمدش کنار گرفت
قلب هر دوی شان قرار گرفت

سوره نور ، که نور حق باشد
بر مسلمان همین سبق باشد

عایشه دور از گناه باشد
طاهره ، پاک و با حیا باشد

چهره هر منافق و بد خواه
روی شان زین عمل بشد سیاه

قلبهای پلید کفر و نفاق
پیروان ره خلاف و شقاق

داغ و خونین شدند آن دوران
بعد از این توطئه نماید نشان

تهمت و افتراء بی بنیاد
رونقش زود رفت وهم از یاد

بعد چهارده قرن این دوران
چهره های نفاق شد به عیان

میتوان ادعای پوچ شنید
از زبان کثیف وزشت وپلید

بهر عایشه باز تهمت شد
از زبان کسیکه لعنت شد

هست ملعون کسیکه تهمت زد
بر خدا ونبی رحمت زد

مدعی ایکه او کند بُهتان
منکراست او اصالت قرآن

به بدی می بُرد ز عایشه نام
به پیامبر دهد همان دشنام

هر کسی سبّ آن رسول کند
در حقیقت ز دین عدول کند

گردن او رها ز دین باشد
اهل کفر و نفاق و کین باشد

همه آنها که بر نبی اعدا
کافر اند به حکم دین خدا

هر که شک میکند به این قرآن
بیشک او را ز اهل قبله مدان

قبله اش بارگاه شیطان است
کعبه اش غیر اهل ایمان است

مادرم غم ترا مباد این دم
زانکه قرآن بود اساس حکم

هست قرآن کتاب فیصل ما
بهر هر مشکل است او حل ما

پاکی ات را خدا گواهی داد
تاج عفت به سر، چو شاهی داد

تو انیسِ حبیبِ ،الله ئی
از همه تهمتان مبرائی

مادرِ مومنان بهر دوران
بوده ای تو، بحکم این قرآن

جمله امت که پیرو دین است
مثل فرزند تو به تمکین است

دشمنت دشمن رسول الله
دوستت پیرو رسول الله

پس ترا باک نیست ای مادر
در کلام خدا توئی اطهر

کی مَلُوث شود ، پاکی بحر
از لبِ هر سگی و یا هر خر

خوش بزی در مکانِ عَلَّیْنِ
بِأَنْبَیِ خدای صدره نشین

تا قیامت زامت احمد
بر تو حرمت بُود و هم رحمت

بهرعایشه آن سلام و درود
تا مکان و زمان بُود موجود

مادرم ای «عزیز» پیغمبر!
گر کنم جان فدای تو بهتر

پایان

محمد عزیز عزیز

ساعت : 02:10AM

روز سه شنبه دوازدهم شوال سال 1431 هجری قمری

برابر: 21-09-2010

مطابق به : 30-06-1389

hmaazizi@yahoo.co.uk

